

Ča zmak, to hlap (kar ukrade, to pojé).
 Jedan skup, drugi zmak (jedan skuplja, drugi zmica.)
 Ki najde izvan dobe orih, će imat pir (ženitbo).
 Nehitaj v more solí, aš je i brez tega dosta slano
 (ne draži jezljivega).

Mnogovrstne novice.

* Na Dunaji je v stolni cerkvi sv. Štefana binkoštna praznika bilo 21.005 birmanih.

* *Snega* je binkoštna praznika po več krajih Štajarskega, Českega, Saksonskega, in celo po nekaterih gorah Laškega padlo toliko, da so z nekaterih planin morali živino nazaj in domú gnati, da ni v snegu konca vzela. To smo mi še toliko na boljsem, da nismo dosihmal imeli snegá, vsak dan pa vendar več ali manj dežja, ki našim gospodarjem košnje bega. Medardov dan se je letos dosihmal res skazal vremenskega preroka.

* *150 oseb je zbolelo* pri neki svatbi v Altvateru poleg Hessbrukca na Bavarskem vsled krvavih klobas, ki so jih jedli; tudi ženin in nevesta sta nevarno bolna. Brž ko ne se je v te krvave klobase vzela kri kakega za vrančnim prisadom (antraksom) bolnega prešiča. Ta žalostna dogodba nam zopet kaže, kako nevarno je krvave klobase jesti, če ne vemo, da je bila žival popolno zdrava.

* *Strašno veliko kobilic v Kavkazu in na Turškem* se je prikazalo v več krajih, ki so se neki priteple iz Perzije. Posebno hudobne pa so kobilice v Bodirumu okraja Smirniškega, katerih največ je planilo na okolico Angore. Vsi prebivalci, možki in ženske, so skozi 3 dni noč in dan morali biti na polji, da so pokončevali požrešno žival; vsak človek je bil primoran, najmanj 20 ók (2 in pol funta) kobilic prinesiti vladi, ki jih je zagrebala v posebne jame; v vseh cerkvah pa se je molilo za odvrnitev te šibe božje.

O svečanosti na čast sv. Cirilu in Metodu.

(Na dalje.)

Odbor hrvatskih romarjev v Rim se je unidan do gosp. *Kuhača*, velečenjenega izdatelja narodnih jugoslavenskih pesem, obrnil z vprašanjem: ali v svoji zbirki muzikalnih starin nima tudi kake hrvatske maše, zložene za moški zbor, ker bi odbor želel, da se 5. dne julija, to je, na praznik onih slovanskih apostolov bere v Rimu sv. maša v hrvatskem jeziku. Na to vprašanje je gosp. *Kuhač* odgovoril, da sicer ima staro hrvatsko mašo, katero je zložil dalmatinski frančiškan pater Peter Knezovič in Senjski liturgiji od leta 1725. priredil, al ona maša ni popolna in je le za en možki glas zložena. Al pripravljen bi bil, to mašo dopolniti in mesto „Benedictus“ in „Agnus Dei“ vložiti dve staroslovanski pesni. Ena teh dveh je zložena in uglasbena od sv. Cirila okoli leta 860., druga pa je delo sv. Adalberta okoli leta 995. — Odbor je ponudbo g. *Kuhača* rad sprejel s pogojem, da se pristavi tudi pesen „U slavu sv. Apostola Cirila i Methoda“, zložena od Med. Pučića, vglasbena pa od opata Liszta. Ko sta se odbor in gosp. *Kuhač* pogodila, je ta takoj mašo izdelal in sicer je pridjal pesni sv. Cirila staroslovanski, pesni sv. Adalberta pa staropoljski tekst. Da bi pa to, Hrvatom toliko dragoceno mašo, tudi drugje lahko peli, dal jo je odbor natisniti in tisek je danes uže končan. Vsak cerkveni zbor in vsako pevsko društvo, katero se zaveže to mašo peti 5. dne julija, dobí partituro brezplačno. Obrne naj se v to svrhu do g. Andreja Jagatića ali pa g. *Kuhača* v Zagreb. — To je

jako zanimiva novica vsemu slovanskemu svetu, ki hoče vredno obhajati veliki praznik slovanskih aposteljev.

Biskup Strossmayr in kanonik Racki bivata uže od 16. dne t. m. v Rimu, da priprave oskrbujeta za sprejem slovanskih popotnikov, ki pridejo iz vseh krajev tje, da se osobno poklonijo sv. Očetu Leonu XIII. o velikem prazniku sv. Cirila in Metoda.

Zanesljivo oznanilo o romanji Slovencev v Rim objavlja gosp. dr. Jarc, predsednik ljubljanskega katoliškega društva, v včerajšnjem „Slovcu“, kjer med drugim beremo to-le: „Posebni železnični vlak, ki vozi samo romarje za Rim in jih ima sprejeti tudi iz slovanskih krajev, pride 27. t. m. (ponedeljek) okoli 4. ure popoldne v Ljubljano, gre le malo pomudivši se dalje v Trst, od kodar se romarji s posebnim parobrodom odpeljejo v Jakin (Ankono), in 28. t. m. zvečer dospejo v Rim. Potniki se sprejemajo v Mariboru, na Zidanem mostu, v Ljubljani in v Trstu; na drugih postajah se vlak nikjer ne bo nič ustavljal. Cena je za celi pot od Ljubljane do Rima in nazaj v Ljubljano v III. razredu malo čez 30 gold., v II. razredu 48 gold. Kranjski romarji se torej 27. junija popoldne o pravem času (raji prej kot prepozno) znajdejo na ljubljanskem kolodvoru. Kateri so se oglasili dozdej pri meni, so uže naznanjeni dotičnemu opravljajočemu odboru na Dunaju, in ta skrbi, kolikor le mogoče, da se bo vstrezalo potnikom gledé vožnje, hrane in sprejetja v Rimu, ter se olajšajo vse s potovanjem sklenjene težave in neprijetnosti, zlasti ker večina romarjev ne razumeva laškega jezika. Povrnivši se iz Rima bodo obiskali romarji tudi sloveča božja pota v Asisi in Loreti in utegnejo okoli 8. julija sopet doma biti. Kdor bi se še hotel vdeležiti tega tolikanj imenitnega potovanja, ki primeroma le malo stane, naj to prijavi do petka (23. t. m.) gospodu dr. Jarcu ali neposrednje gosp. dr. J. P. Jordanu, Weihburggasse št. 21 na Dunaj. — Druga prilika za Rimsko potovanje je v drušnji s Hrvati čez Reko, od koder parobrod odrine 28. junija zjutraj ob 7. uri, ali pa po suhem 22. junija ob 1/23. zjutraj iz Ljubljane čez Gorico in Benetke. Dotične izkaznice (Legitimationskarten) dobivajo se tudi pri gosp. dr. A. Jarcu.

Naši dopisi.

Z Dunaja 18. junija. (*Studenci judovskih časnikov*) so res neizmerni, zato ni čuda, da se tako mogočne domišljujejo liberalci v državnem zboru in zunaj njega. Česar liberalci sami ne zmorejo, o tem jim je njihovo dobro plačano časništvo na pomoč, — česar sami ne izduhtajo, to jim ugane njih časništvo, in tako je res, da je časništvo „die 6. Macht“. In žalibog, da je danes svet v obče tako pokvarjen, da mu za resnico veljá, kar je laž, — za zlató, kar je tombak. Al naj se vrnem k temu, kar sem namenil danes „Novicam“ poročati. Opravilno poročilo (Geschäftsbericht) severne železnice (Kaiser Ferdinands Nordbahn) objavlja, da vodstvo te pod patronstvom firme Rothschildove stoječe železnice vsako leto nad 52.000 gold. pod nedolžnim naslovom „Pränumerations- und Insertionsgebühren“ (za naročnino in tiskovne pristojbine) daruje izvoljenim svojim časnikom. Ni li to „Dispositionsfond“ v prav častljivem znesku, in to le od enega samega studenta judovskim časnikom! In koliko družih denarnih studentcev je še, ki napajajo judovska grla, da prav močno vpijejo, kedar treba, zoper konservativno stranko, zoper Slované, zoper vlado Taaffeovo in zoper vse, kar liberalizmu in brezverstvu ni po godu. Mnoge železnice,

veliko bank in semitski kralj Rothschild sam: vse to so stanovitni studenci, ki judovskim časnikom nikoli ne vsahnejo. Vse to pa nam je treba dobro zapomniti, kedar gre za vprašanje: kako to, da se nikoli ne najmanjša stvar ne očita severni železnici, ki je v prvi vrsti velike dragine oglja na Dunaji kriva. Pa tudi državnim poslancem to ne sme iz spomina priti, ko pride v državnem zboru na dnevni red razprava o tem, da severna železnica postane državna vlast, kajti takrat se bo gotovo vse semitsko časništvo strastno potegnilo za to, da bi železnica ostala samosvojna kakor dozdej; v tem slučaju pa bo treba poslancem vedeti, za katerim grmom zajec tiči. „Geld regiert die Welt“, to je znana nemška prislovica, in v tej prisloviči tiči tudi javna skrivnost, zakaj večina dunajskih nemških časnikov, pa tudi mnogih drugih trobi v rog teutonskega liberalizma in brezverstva.

V Gorici 19. junija. — Procesijo na Sv. Telo je vodil g. prošt mons. dr. Valussi, ker se je bilo bati, da ne bi bila prevz. nadškofu — gledé na njihovo starost — pretežavna. Vreme je bilo prav ugodno. — O vojaških vajah na Rojah se je zgodila 11. t. m. velika nesreča. Ko so dirjali kanonirji čez neglobok prekop, zvrnil se jim je voz; enemu topničarju je kolo vrat strlo, da je zdajci umrl, druga dva sta hudo ranjena. — Koncêrt za otroke rajncega kapelnika Mugnone-a (11. dne t. m.) je donesel blizo 750 gold. Peli so med drugim dvoje njegovih skladeb: „Ave Maria“ in neko mornarsko. — Dne 29. septembra t. l. bo v Gorici razstava živine vse naše dežele. Tako je sklenila kmetijska družba 30. maja t. l. — K Ciril-Methodovi svečanosti v Rim pojde iz naše nadškofije pet duhovnikov. — Svilodi so se po naših krajih sploh slabo obnesli; škodil jim je mraz vinkoštni teden.

S Koroškega 18. junija. (*Posvečenje novega knezoškofa; žalostne razmere naroda slovenskega.*) Naš novi od presv. cesarja za knezoškofa naše škofije imenovani gosp. kapitar-vikar Peter Funder bo prihodnjo nedeljo v Salzburgu posvečen; kedaj pa potem pride v Celovec, ni še določeno. — Če nas vprašate, kako nam na Koroškem gré z narodnimi pravicami, prav na kratko vam lahko odgovorimo, da šembrano piškavo! V uradih vse, kakor v nemškem „rajhu“, v šolah pa tudi tako, kajti v ljud. šolah se še otroci slovenskih starišev slovenski ne smejo brati učiti, čeravno Koroška ima 117 slovenskih fará!! A kako more pri nas stvar se na bolje obračati, če vidimo, kakošno komisijo za izpraševanje učiteljev ljudskih šol nam je naučni minister baron Conrad kar za leta 1881., 1882., 1883. in 1884. sestavil. Ne bom vam imenoval onih 7 mož, ki so v tej komisiji, zadosti je, če vam zatrdim, da, razen c. k. deželnega šolskega nadzornika dr. Jož. Gobanca, prav nobeden ni slovenskega jezika zmožen, dr. Gobanc, načelnik imenovane komisije, pa tudi slovenščino tako lomi, da se Bogu usmili. Naš konservativni časnik „Kärnt. Volksst.“ je v 24. listu po vsi pravici vprašal: ali je taka komisija zmožna izpraševati učitelje za šole slovenske? Minister Conrad bo sicer odgovoril: „da, vsaj na Koroškem ni v šolah nič slovenščine“. Mi pa vprašamo: ali minister s takimi načeli more naučni minister biti v ministerstvu, ki je v svojem programu slovesno zagotovilo, da ne bode trpelo, da bi se Slovani na steno pritiskali? Vprašamo pa tudi: ali res ni v celi naši božji deželi Koroški med našimi rodoljubi prav nič taci mož, ki bi za pravično reč imeli toliko poguma, da bi, kakor unidan iz Šlezije, kot deputacija šli na Dunaj in tam prav po nemško-koroško na merodajnih mestih govorili „von der Leber weg“?! Čudno in prava uganjka nam je to, da imamo v središču našem društvo sv. Mohorja, iz katerega

izvira mnogo koristnih knjig, ki gredó križem po slovenskih deželah, v lastni deželi pa ni sledú ne tirú, da bi se zdramili rodoljubi, ki bi čez bukve segli v praktično življenje umirajoče matere Slovenije! Vemo, da bi naši Germani kar divjali, ako bi se Slovenci oglasili, al kjer gre le za pravice naroda in za drugega ne, se ne smejo rodoljubi izgovarjati „mit dem Schlafe des Gerechten“, kajti to ni spanje „des Gerechten“, ampak spanje pregrešno, katero čedalje bolj v smrt spravlja celi naš slovenski narod.

Iz Vipavske doline 16. junija. (*Letina, reguliranje naših vodá, dr. Kenda.*) Po dolgem, hladnem in deževnem vremenu nastopili so v pravem času zopet lepi, gorki dnevi. V svojem zadnjem dopisu sem Vam poročal, da trta dobro kaže, in res je — zároda je veliko in ako sedanje vreme stanovitno ostane, da bode trta pravilno odcvetela, potem se ima dobrih letin nevaženi Vipavec obilo pridelka nadejati. — Kupčija s sadjem se je uže pričela, češenj je veliko, se ve da zato imajo pa tudi nizko ceno. Zadnji dež je sadjerejcem dosti škodoval, kajti prve češnje, ki imajo najboljšo ceno, so popokale, pozne češnje so pa za več kot en teden zaostale. — Zastop vipavske občine je uže lansko leto poprijel inicijativo, da bi se vendar enkrat začelo z reguliranjem vode Vipave, Bele in Močilnika. To reguliranje sme se smatrati za vitalno vprašanje naše doline, posebno spodnjega dela, kajti izmolzeni vipavski vinogradi nikoli ne bodo toliko rodili, ko pred 20, 30 leti; zato pa Vipavec mora začeti gledati na to, da prejšnje dohodke z živinorejo nadomestuje, ob enem pa z obilo gnojem vinograde v moči obdrži. Za živinorejo je pa treba dosti krme, katero pa Vipavec vsled lokalnih razmer le na svojih senožetih pridelati more. Vipavska dolina ima dosti senožet, al one so vsled plitve struge tukajšnjih vodá močvirne, toraj dajejo ničvredno, za govejo živino nesposobno, kislo seno. Druge dobre senožeti pa zopet svojo vrednost s tem izgubivajo, da spomladi ravno za časa košnje nastopijo povodnje, preplavijo senožeti, travo pokončajo ali pa sušeče se seno odnesejo; v jeseni je pa ravno tako z otavo. Na ta način gre na tisoče centov izvrstne krme „po vodi“, v pravem pomenu besede. Te povodnje, katerih je redno vsako leto najmanj ena, zadnja leta pa tudi po več, škodijo pa tudi neizmerno cesti skozi dolino držeči, nanesajo na njive in travnike kamenja in preplavijo celi vipavski trg, tako, da je nemogoče v trgu napraviti si pod hišo klet, kar je posebno potrebno za vroči kraj, kjer se vino prideljuje. Iz teh in drugih vzrokov je sedanji vipavski občinski zastop krepko se začel potezati za izvršitev tako potrebnega reguliranja zgoraj imenovanih vodá in dobilo se je 800 gold. subvencije za tehnična predela, katera je uže pretečeno zimo gosp. inženir Klemenčič izdelal. Po načrtih in proračunu imenovanega gospoda stalo bode vse skupaj do 150.000 gold. Imenovani zastop obrnil se je tudi uže do državnega zbora; ker je pa vloga uže po sklepu državnega proračuna na Dunaj došla, ni se mogla parlamentarno obravnavati. Ker se je pa potreba tega dela razvidela, je c. k. ministerstvo za poljedelstvo 3000 gold. za letos dovolilo. Hvaležni priznavamo zato Vipavci krepko podporo velečast. c. k. dež. predsednika g. Winklerja na višem mestu. Reguliranje se je toraj v ponedeljek 13. t. m. po načrtih inženirja Klemenčiča pričelo in sicer s potokom Bela; da bode delo srečno pričeto in končano, brala se je v to svrhu 13. dne t. m. na Vrhpolji velika slovesna sv. maša, pri kateri so bili navzoči zastopniki občin in pa vsi najeti delavci. Da sem to zadevo nekoliko obširno popisal, je vzrok to, da priprosto ljudstvo izvé, zakaj da prav za prav gré, kajti hujskači iz navade raztrosili so med ljudstvo laž, da tega ni treba, ker

za potopljenje Vipave tako ni nobene nevarnosti. — Vipavski okraj ima vendar enkrat zopet upanje vrlega narodnjaka in učenega moža za okrajnega zdravnika dobiti, in sicer v osebi gosp. dr. Kende; znan in čisljan je uže pri nas od časa njegovega dolgoletnega bivanja v Ajdovščini, kajti v kljub okrajnemu zdravniku se je po celi dolini večidel le gosp. dr. Kenda klical. Da je značajni, národní dr. Kenda nekim talminarodnjakom trn v peti, to se samo po sebi razume, samo svoje krvi naj si nikar nad plačo okrajnega zdravnika, katera se mu ima še le privoliti, ne hladijo uže zdaj, kajti ona z ozirom na osebo g. dr. Kende nikakor ni prevelika.

Iz Litijskega okraja 14. junija. — V našem okraji bili ste zadnji čas na dveh krajih volitvi občinskega starešinstva, in sicer bili so izvoljeni: v Gorenji vasi za župana Josip Nadrah, posestnik v Studenem, za svetovalca pa Janez Končina iz Velikega Črnela in Josip Škufca iz Malega Črnela; — pri volitvi v Dragi pa za župana France Culkar, posestnik, za svetovalca pa France Skufca in Anton Pajk, vsi trije posestniki v Dragi.

Iz Dobrove poleg Ljubljane. — V nedeljo 19. dne t. m. je bila pri nas volitev krajnega šolskega sveta. Izvoljeni so: častiti gosp. župnik Jernej Babnik za predsednika, župan Jože Zorec za podpredsednika, za svetovalce pa posestniki France Marinka, Anton Rovtar in Janez Remic.

Iz Ljubljane. — V 65. listu je „Slovenec“ prinesel članek pod naslovom: „V politiki je treba previdnosti“, s katerim se tudi mi popolnoma skladamo. Dala je dobrorodučenemu dopisniku povod k temu spisu resolucija poslanca barona Dipauli-a pri budgetni razpravi zoper postavo o ljudskih šolah, od katere visokospoštovani gospod odstopiti ni hotel, čeravno mu je Hohenwartov klub svetoval, naj zdaj opusti svoj predlog, ker še ni prišel ugoden čas, da bi v državnem zboru: v zbornici poslancev brez razpora in pa v zbornici s sedanjem večino obveljal predlog. Vkljub vsemu temu je baron Depauli, izstopivši iz desnega kluba, ostal pri svojem predlogu, katerega je v zbornici poslancev v krasnem govoru podprl z dokazi, ki so iz srca vzeti nam vsem, ki želimo predrugačenja one nesrečne postave o ljudskih šolah. O sedanjih razmerah državnega zbora je tedaj baron desnici zbornice poslancev slabo vstregel, ker je zakrivil veliki del tiste zagrizenosti, ki se je pred razhodom državnega zbora razodevala, v časnikih ustavovercev pa izbudila strašanski krič zoper konservativno stranko. Dokler ni zdatna večina v zbornici poslancev in pa nasprotna nam večina v zbornici gospôski naj bi miroval oni predlog, ker nikakoršne nade ni za obveljavo. „Vse ob pravem času“ mora biti parola previdnega poslanca, vsaj tudi previdni vojskovodja ne napade sovražnika, ki je močnejši od armade njegove.

— Presvitla cesarica je darovala tukajšnji otroški bolnišnici 100 gold., gospá soproga deželnega predsednika našega pa 25 gold.

— (V občnem zboru veteranskega društva) je njega načelnik gosp. Mihalič med drugim poročal, da društvo prav lepo napreduje, tako, da šteje sedaj uže 270 udov. Dohodkov je lani društvo imelo 1602 gold. 62 kr., stroškov pa 1563 gold. 44 kr.; med temi je bilo v podporo bolnim udom in za pogrebe izdanih 460 gold. Vse imetje društveno znaša sedaj 3859 gold. 67 kr. Pri volitvi društvenega odbora so bili vsi odborniki enoglasno voljeni, odboru na čelo pa zopet gosp. Mihalič, magistratne pisarne vodja.

— Omenili smo uže, da je bil ljubljanski kanonik veleč. gosp. Friderik pl. Premerstein izbran za ka-

nonika olomuškega kapiteljna, pa za unanjega, t. j., da mu ni treba ravno v Olomucu bivati. Kakor „Wiener Zeitg.“ zdaj poroča, so zdaj vsa ta kanoniška mesta oddana; izbranih je bilo za rezidencijalne (to je, take, ki morajo v Olomucu bivati) šest, za unanje pa štirje, razen gori omenjenega gospoda namreč še tiste: vitez Holle, župnik v Kostelcu, grof Rindsmaul, stolni kapitulat pri sv. Štefanu na Dunaji, in grof Potulicki, škofijski svètnik v Krakovem.

— Glasoviti viši uradnik v Idriji Onderka, o čegar silovitem obnašanji pri volitvah se je svoje dni toliko govorilo, je premeščen v Příbram na Česko. Idrijčani, katere je tolikrat strahoval, bodo tega gotovo veselili. — Iz Ljubljane v Kočevje pa gre tisti Wawrecka, ki je lansko leto zavoljo „liedertaflerjev“ dal slovenskim časnikom toliko opraviti.

— (Sirotišnica za dečke) na spodnjih Poljanah se pridno zida in bo toliko hvalevredni zavod kmalu pod streho.

— (Nova klavnica) na Poljanah bo kmalu gotova. Pokrivajo uže strehe na poslopih. Stavba je velikanska in se bo Ljubljana lahko z njo ponašala.

— (Matičin odbor) ima 9. julija sejo, pri kateri se bode poleg družih obravnav po novih volitvah konstituiral odbor in se bode oddala služba tajnikova.

— (Gosp. Franjo Krežma), tudi nam Ljubljančanom slavnoznani umetnik na goslih, umrl je 16. dne t. m. za kratko boleznijo v Frankfurtu v 20. letu svojega življenja. Bodi zemljica lahka izvrstnemu umetniku Slovanu!

— Dunajski časnik „Vaterland“ je uni dan poročal, da sta gospoda Leon Suppantšitsch in pa Fedor Bamberg vložila c. kr. ministerstvu prošnjo, resp. pri tožbo zoper ukaz, da s 1. julijem naj g. Bamberg, založnik uradne „Laib. Ztg.“, odpové g. Suppantšitschu še tisto polovico vredovanja „Laib. Zeitg.“, ki mu je ostala po tem, ko je pl. Radič prevzel vredništvo političnega dela. Kakor slišimo, je pa g. Leon Suppantšitsch se še sam spravil na noge in tekkel na Dunaj z besedo podpirat, kar je v pismu potožil ministerstvu. Da gosp. deželni predsednik na podlagi dotične pogodbe ima tehtne razloge, konec storiti onemu dualizmu vredovanja uradnega časnika, ki v lokalnih noticah in družih podatkih lahko podira, kar zida glavni del časnika, ki se plačuje iz vladnih novcev, to pač je uže davno le en glas vseh konservativnih mož, ki so občudovali potrpežljivost gosp. deželnega predsednika, da je pri vse drugačni vladni sistemi trpel vrednika in založnika, ki „durch dick und dünn“ hodita z ono tukajšnjo ustavoversko kliko, katere načelnik dr. Schrey je Taaffeovemu ministerstvu v znanem glasovitem govoru napovedal nepristani boj, — one stranke, ki je „Fleisch vom Fleische“ bivšega „Laib. Tagblatt“ in sedanjega „Wochenblatt“! In mar gospoda Suppantšitsch in Bamberg nista pred malo tedni pri zadnjih mestnih volitvah očitno demonstrativno se napenjala na magistratnem mostovžu za kandidate ustavoverske, vladi nasprotne stranke, pri kateri zdaj beračita, da bi v službi njeni ostala? To je minister Auersperg ves drug mož bil, ko je uradno „Gratzer Zeitg.“ vzel oni zalogi, kjer je ob enem se tiskala s „Tagespošto“ vred, njegovi vladi protivno. Pričakovati se sme, da grof Taaffe ne bode drugače ravnal, ko prejšnji čas knez Auersperg.

— (Javna zahvala.) Podpisani odbor usoja si vrlemu županu Kranjskemu gosp. Šavniku, vsem prebivalcem Kranjskega mesta, slavni požarni brambi ter sl. Kranjski čitalnici in nje predsedniku gosp. dr. Mencingerju izrekati po tem potu najiskrenejšo zahvalo za nepričakovano ljubeznjivi sprejem, kakoršnega je doživelo društvo „Sokol“ v Kranji v nedeljo

dne 12. tega meseca; isto tako Kranjskim gospicam, katere so blagovolile preobilo nas obdariti s šopki, posebno pa se zahvaljujemo gospici Preširnovi, in onima gospicama, ki ste izročili v imenu Kranjskih Slovenk prekrasni venec z narodno trikoloro naši zastavi, ter nas pozdravili kot vrle domorodkinje. — Zahvaljujemo se dalje visokočestitemu gosp. državnemu poslancu K. Klunu, kateri je radovoljno prevzel nalog brati nam pri sv. Joštu sv. mašo; dalje kuratu sv. Jošta g. Tavčarju za njega prijazni sprejem ter pozornost, koju je obračal na to, da nam je izvrstno poskrbel na gori zajutrek ter očediti in posuti dal pota preko gore, da nam je moč bilo po suhem korakati; ravno tako smo dolžni iskreno zahvalo izreči v prvi vrsti poveljniku požarne brambe, gosp. Sajevidu ter g. Pavšlerju ml., katera sta po vsej svoji moči blagovolila se truditi ter skrbeti, da se je vse dobro rešilo, zlasti pa se zahvaljujemo še gospodoma Florijan in Peter Majerju za pogostenje s pivom v gozdu na potu od sv. Jošta v Kranj.

V zahvalo naj nam bode tedaj dovoljeno, še jedenkrat vsklikniti: „Živeli Kranjski Slovenci! živile vrle Kranjske Slovenke!“

V Ljubljani, dné 14. junija 1881.

Odbor „Sokola“.

— (Vesteneckova surovost v kazini) vzbuja tudi drugod grozno strmenje, po vseh listih je uže šla, izvzemši par zagrizenih judovsko-nemških. Posebno strmenje je pa še nad nemškimi profesorji, ki so mu pri-trkovali.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Kar so zadnji čas predli tukajšnji judovski časniki o ministerski krizi, preklicujejo zdaj zaporedoma sami in za laž proglašajo, kar so svetu trobili, da ogerska vlada hoče vreči sedanjo dunajsko. Res so za ustavoverce nastopili uže pasji dnevi, ki so jim zasmodili tako možgane, da ne vedó več, kaj bi izduhtali, da bi svet sleparili s tem, da je konec Taaf-fovega ministerstva blizo. Dobrikajo se zato celó grofu Coronini-u, onemu možu, ki so ga vrgli s stola predsednikovega v zbornici poslancev, in ki se gotovo ne bode vsedel na limanice tej koteriji, katera ne dá Avstriji priti do mirú.

Iz Prage. — Cesarjevič Rudolf bode neki še več časa bival tukaj, to pa kaže, da se visoka zaročenca dobro počutita na Českem. Ustavoverci so iskali povodov, kakor da bi se bili Čehi zamerili cesarski hiši, cesarjevič jih pa dejansko stavlja na laž.

Hrvatska. — S Pešta se naznanja, da je kraljevo pismo, s katerim se ukazuje vtelesenje vojaške Gra-

nice, uže zloženo in se ima razglasiti prve dni prihodnjega meseca. — Ban je prepovedal mu pošiljati prošnj zoper to, da se Reka popolnem izroči Magjarom. Al mestne zastope ne straši ta prepoved in zaporedoma razodevajo v resolucijah željo, naj Reka, zemlja hrvatska, ostane pri Hrvatskem.

Ogersko. — Magjari se uže bijejo za nove poslance, katerih se v državni zbor na kmetih voli 331, v mestih pa 180.

Nemčija. — Nemški državni zbor je potrdil kupčijsko pogodbo z Avstrijo, po kateri je Bismark colnino zeló povišal naši moki, našemu grozdju in sploh colnemu blagu.

Španjska. — Slišati je, da se misli sém preseliti iz Rusije 60.000 judov. Španjski kralj je neki rekel, da naj judje le pridejo, ker tukaj je njih domovina.

Turčija. — Avstrijska vlada se je, kakor se kaže, sprla s turško zavoljo železnic. Hajmerle grozi, da bo našega poročnika domú poklical, če Turčija ostane pri svoji trmi.

Iz Bulgarije. — Zavoljo zadnjih dogodeb, ko se je govorilo o odstopu kneza Aleksandra, sta se oglasila dva nova kandidata za to krono: Bavarski princ Arnulf in princ Valdemar, ruske carinje brat. Narodna stranka bi pa rada imela kneza Bogoridesa, ker po njem upa doseči združenje z Rumelijo.

Iz Srbije. — Knez je dovolil vladno predlogo za spremembo dosedanje ustanove, po kateri se na več strani formalno zboljša. Tudi se knez ne bode branil naslova kraljevega, če srbski narod to zahteva.

Z Rusije. — Imenovanje ministra grofa Ignatieva nikakor ni znamenje nazadnjaške politike, marveč ravno nasprotno: znamenje politike napredovanja in reform, pa le v narodnostnem pomenu in med narodnimi vojnicami, nikakor pa ne po zapadnem evropskem kopitu. Ignatiev namerava sklicati shod zaupnih mož v posvetovanje o zadevah kmetov, da se tudi to važno vprašanje reši na zadovoljnost kmetijskega stanu.

Žitna cena

v Ljubljani 18. junija 1881.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 5 gold. 53 kr. — soršice 7 gold. 50 kr. — rži 6 gold. 66 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 3 kr. — ajde 5 gold. 36 kr. — ovsa 3 gold. 8 kr. — Krompir 3 gold. 3 kr. 100 kilogramov.

Vabilo na naročbo „Novic“.

Koncem tega meseca izteče naročba na „Novice“ za prvo polovico letošnjega leta, zato vljudno prosimo gg. naročnike in prijatelje naše, ki so naročnino le za ta čas odrajtali ali ki na novo želijo dobivati naš list, naj se oglasijo zato do konca tega meseca, da liste poredoma dobivajo v pričetku družega polletja.

„Novice“ z „Oglasnikom“ vred stanejo:

za pol leta po pošti 2 gold. 40 kr., — v tiskarni prejemanje 2 gold.,

za četrt „ po „ 1 „ 30 kr., — v „ „ 1 „

Naročnina naj se po najcenejši poti pošarskih nakaznic pošilja pod naslovom Blaznikove tiskarne v Ljubljani.

Administracija „Novic“.